

**EUROPAPARLAMENTETS UTFRÅGNINGAR
SVAR PÅ FRÅGOR TILL DEN NOMINERADE
KOMMISSIONSLEDAMOTEN**

Siim Kallas

(Administrativa frågor, revision, kampen mot bedrägerier)

Del A - Allmänna frågor

I. Personligt och yrkesmässigt

1. *Vilka aspekter av dina personliga kvalifikationer och yrkeserfarenhet anser du ha varit särskilt relevanta för din nominering och för din eventuella roll som kommissionsledamot?*

Som Estlands premiärminister fick jag erfarenhet av att bedriva politik på statsnivå under en period som karakteriserades av konsolidering av den ekonomiska, politiska och administrativa reformen. Jag deltog också aktivt i slutförandet av anslutningsförhandlingarna med Europeiska unionen och förberedelserna av anslutningen till Nato.

Som utrikesminister var jag ansvarig för säkerhets- och försvarsfrågor och under min mandattid ansökte Estland om medlemskap i Europeiska unionen.

Som finansminister var jag ansvarig för budgetförfarandet, statsbudgetens politiska förankring i parlamentet och den grundläggande utformningen av skattesystemet.

Som chef för Estlands centralbank ansvarade jag för införandet av den nya nationella valutan 1992 efter självständighetsförklaringen och för utformningen av det monetära och skattemässiga ramar som skulle åstadkomma stabilitet och som nyligen lett till att Estland kunnat gå med i den europeiska växelkursmekanismen.

Eftersom jag återvalts tre gånger till Estlands parlament har jag god erfarenhet av parlamentariskt arbete och lagstiftningsarbete.

Slutligen har jag suttit med i kommissionen sedan den 1 maj 2004 och har därför redan förstahandserfarenhet av kommissionens interna förfaranden och dess samarbete med parlamentet och rådet samt det övergripande interinstitutionella samarbetet.

Jag är säker på att dessa ansvarsområden och insatser tillsammans visar på mitt stora engagemang i den europeiska integrationen och dess värderingar och på att jag är en god förhandlare, öppen för reformer och dialog med en helhetssyn i min politiska hållning och en tydlig vision för hur tillväxten i Europa kan få ny skjuts.

II. Oberoende

2. *Hur skulle du beskriva din skyldighet att vara oberoende i ditt arbete, och hur avser du konkret att tillämpa denna princip?*

Enligt artikel 213.2 i EG-fördraget skall jag vara oberoende och jag kommer varken att begära eller ta emot instruktioner från någon regering eller något annat organ.

Jag kommer att följa och efterleva dessa regler genom att fatta alla mina beslut med utgångspunkt i Europas gemensamma intressen och avstå från varje handling som skulle kunna underminera kommissionens eller min egen oavhängighet eller som är oförenlig med mina skyldigheter. Vid behov kommer jag att begära sakkunnig rådgivning från personer som är oberoende av regeringar och organ.

När det gäller oberoendet från nationella intressen i mitt hemland, vill jag framhålla att jag sedan jag utnämndes till kommissionsledamot i maj 2004 inte har varit utsatt för några påtryckningar som påverkat mitt oberoende. Jag tror att jag däremot kan främja de bredare europeiska intressena genom att använda kopplingen till mitt hemland för att främja ömsesidig förståelse inom och utanför mitt ansvarsområde. En grundläggande styrka i kollegiet är att dess ledamöter har kunskap genom sin bakgrund men inte förblindas av den. Jag kommer till fullo att efterleva denna princip.

3. *Kan du detaljerat redovisa dina aktuella affärsmässiga, ekonomiska och politiska intressen och uppdrag, och eventuella andra engagemang som kan kollidera med dina kommande arbetsuppgifter?*

Jag har inte och har aldrig haft någon affärsmässig verksamhet och inte heller några ekonomiska intressen eller åtaganden som kan kollidera med mina kommande arbetsuppgifter, och jag kommer att lämna en offentlig försäkran om detta när jag inleder mitt arbete. Jag är beredd att redovisa alla mina befintliga och kommande åtaganden.

Sedan 1994 är jag ordförande i Estlands reformparti (som ingår i Liberala internationalen). Jag kommer formellt att avsäga mig detta uppdrag när den nya kommissionen tillträder, men min verksamhet i partiet och estnisk politik har legat nere ända sedan jag inledde mitt arbete vid Europeiska kommissionen.

III. Europeiska unionens framtid

4. *Det är tydligt att innan fördraget om konstitutionen har ratificerats är kommissionen och dess ledamöter bundna av de existerande fördragen.*

Men när nu fördraget om konstitutionen har antagits, vilka åtgärder anser du att kommissionen redan nu kan vidta, utan att vänta på den formella ratificeringen?

Konstitutionen bör ratificeras så snart som möjligt. Den främjar det gemensamma europeiska intresset och kommissionen bör göra sitt yttersta för att på ett objektivt sätt förklara detta och det allmänna arbetet med den europeiska integrationen för allmänheten i EU.

Under tiden bör kommissionen inte i förtid fatta några beslut som skulle kunna anses föregripa resultaten av de folkomröstningar som skall hållas i flera medlemsstater. Stödet för konstitutionen kan minska bland de europeiska väljarna om regeringar och EU:s institutioner tar stödet för givet.

Kommissionen bör dock redan nu bygga vidare på medlemsstaternas politiska åtaganden för ökad europeisk integration på de områden där framsteg gjorts, till exempel ökat interinstitutionellt samarbete och bättre samstämmighet i EU:s yttre förbindelser.

Kommissionen bör även förebereda en smidig övergång till de nya strukturer och former som följer av konstitutionen.

5. Lissabonstrategin är en tioårsstrategi som ska göra EU till världens mest dynamiska, konkurrenskraftiga och hållbara ekonomi till år 2010. Strategin innehåller tre pelare för hållbar utveckling: ekonomi, socialpolitik och miljö. Ditt mandat löper fram till just år 2010. Vad skulle du göra som kommissionsledamot för att snabba upp framstegen mot Lissabonmålen, och vilka anser du vara de högst prioriterade åtgärderna?

Nästa år äger halvtidsgenomgången av Lissabonstrategin rum. Det står redan nu klart att målen inte har uppnåtts. Därför bör vi åter inrikta oss på de viktigaste frågorna, göra prioriteringarna tydligare och lägga tyngdpunkten på genomförandet. Ordföranden har redan betonat denna prioritering och personligen beslutat att leda en grupp kommissionärer som snarast skall gå vidare med denna viktiga uppgift. Jag anser att vi även bör stärka Europaparlamentets medverkan och stöd för att hålla ekonomisk reform högst på EU:s dagordning.

Utan att vilja föregripa kommissionens ställningstagande i frågan, anser jag personligen att vi bör utnyttja den ekonomiska återhämtningen för att sätta ny fart på Lissabonstrategin. Jag skulle vilja föreslå att vi inriktar oss på fem huvudåtgärder för att stärka den europeiska vitaliteten, konkurrenskraften och framtida tillväxt.

Den inre marknaden är inte helt genomförd. Utvidgningen, den tekniska utvecklingen och förändringarna i konsumentmönstren är dynamiska faktorer som gör det till en ständig utmaning att upprätthålla och stärka den inre marknaden. Vi måste minska kostnaderna för att starta företag och minska hindren för marknadstillträde. Detta innebär ofta avreglering på nationell nivå och enklare regler på EU-nivå.

För det andra bör EU göra sin arbetsmarknad mer flexibel. Det krävs mer intern rörlighet inom EU. De begränsningar som vissa ”äldre” medlemsstater infört mot arbetskraftens

rörlighet går stick i stäv med deras eget och EU:s intresse på längre sikt. En politik för aktivt åldrande bör också komplettera den sociala strategin och sysselsättningsstrategin med tanke på de demografiska förändringar som äger rum i de flesta europeiska länder.

För det tredje bör socialpolitiken inte harmoniseras på EU-nivå. Utvidgningen leder inte till social dumpning. Utvidgningen innebär stora möjligheter för de europeiska företagen, inte bara genom att den inre marknaden blir större utan också genom att de får möjlighet att omorganisera sina förädlingskedjor i hela Europa och utnyttja de nya medlemsstaternas konkurrensfördelar. Dessa möjligheter kräver innovation och konkurrenskraft, inte protektionism. Den bästa socialpolitiken är trots allt att skapa sysselsättning, vilket är syftet med Lissabonstrategin, och det bör därför stå i centrum för verksamheten.

För det fjärde behövs en tillväxtvänlig europeisk ekonomisk styrning. Stabilitets- och tillväxtpakten har varit framgångsrik. Den är nödvändig och bör skyddas.

För det femte har vi slutligen kunnat konstatera att konkurrenspolitiken inte alltid helt efterlevs i alla lägen och att många enbart talar om den. Det är de nationella regeringarna som måste agera, men erfarenheten visar att det tyvärr ofta verkar vara ett självändamål enbart att uttala målen och att det saknas en tydlig strategi för att uppnå dem. Vi bör samarbeta mer med medlemsstaterna för att åstadkomma resultat och effektivitet. Det sker genom att man förbättrar införlivandet av rättsakterna i medlemsstaternas lagstiftning och tydligt förklarar målen med varje ny lag, och genom en striktare övervakning av att lagarna reellt tillämpas genom att man inte tvekar att väcka talan i EG-domstolen mot medlemsstater som bryter mot lagstiftningen eller försenar införlivandet av den.

6. Hur avser du att förbättra kommissionens image gentemot allmänheten?

För det första kommer jag att bistå kommissionen med att ställa upp en dagordning som unionsmedborgarna anser är viktig och relevant. Vi måste kunna förklara våra mål och hur vårt arbete gynnar medborgarna. Kommissionens image kommer att bli bättre om den har en aktiv roll i viktiga frågor som till exempel att stärka ekonomins konkurrenskraft, öka solidariteten mellan olika europeiska regioner, förbättra konsument- och miljöskyddet, minska byråkratin och skapa en stabilare värld.

För det andra bör kommissionen bidra till att skapa realistiska förväntningar. Det bör tydligare markeras att kommissionen inte kan nå positiva resultat för EU utan aktivt stöd från Europaparlamentet, rådet, näringslivet, det civila samhället och unionsmedborgarna. Även om kommissionen inte bör tveka att tydligt förklara sina ståndpunkter; kan en positiv image ytterst bara vara något kommissionen delar med de övriga EU-institutionerna.

För det tredje måste kommissionen kunna påvisa att målen uppnåtts. Jag kommer därför att stödja insatser för att genomföra nuvarande åtaganden och inta en försiktig hållning till nya förslag som inte rör tidigare utfästelser eller uttalanden. Den allmänna bilden av kommissionen skulle nämligen bli lidande om gapet i genomförandet ökar. Kampen mot bedrägerier och hanteringen av de faktiska och uppfattade bristerna på området bör i detta sammanhang få stå kvar högst på dagordningen.

För det fjärde bör vi bli bättre på information, vilket José Manuel Barroso markerade när han föreslog Margot Wallström som vice ordförande och ansvarig för kommunikation. Hon bör

kunna förlita sig på kollegernas samarbete i detta. Som Estlands förste kommissionsledamot anser jag att det är min skyldighet att rapportera tillbaka till de estniska medborgarna om utvecklingen inom EU och förbättra medborgarnas kunskap om unionens målsättningar och verksamhet. En känd politiker är alltid den bästa förespråkaren för en idé han eller hon tror på, och jag har därför för avsikt att aktivt förklara EU-frågorna för medborgarna i hela EU.

Min erfarenhet före och under Estlands EU-anslutning är att kommissionen inte är särskilt synlig i de nya medlemsstaterna. EU har blivit större och mer språkligt och kulturellt diversifierat, och folkomröstningarna om EU-anslutningen har ökat "aptiten" på information. Kommissionen är ansvarig för att medlemsstaterna besitter all nödvändig information, särskilt efter den 1 maj och med anledning av det låga deltagandet i valet till Europaparlamentet. Just nu hämtar allmänheten sin information från massmedia, som ibland inte är ett opartiskt medium och som ofta söker konflikter. Det vore politiskt kortsynt att enbart förlita sig på den informationskällan.

Inte heller räcker det att sända ut EU-budskapet från EU:s huvudkontor i Bryssel. Jag ser ett tydligt behov av mer decentraliserad kommunikation och information. Europaparlamentet och medlemsstaterna bör också informera om EU. Vi får inte ge sken av att informationsinsatserna bara görs för att få ett ja i EU-folkomröstningarna och sedan dra oss tillbaka. Insatserna bör vara permanenta, långsiktiga och aktiva.

Informationskontoren bör ge den nyfikna allmänheten information. De bör vara lättillgängliga, lätta att hitta och mycket synliga så att människor bara behöver kliva in och till och med kan hamna där av en slump. Det räcker inte att ha dokumentationscentra i universitetsbiblioteken, eftersom de liksom webbsidor på Internet bara besöks av intresserade specialister.

IV. Demokratisk redovisningsskyldighet gentemot Europaparlamentet

7. Vilken form av ansvar anser du att du har inför Europaparlamentet?

Kommissionen är ansvarig inför Europaparlamentet, i synnerhet i fråga om att stärka EU:s demokratiska struktur. Europaparlamentet är den enda direktvalda EU-institutionen, och jag ser mitt ansvar inför Europaparlamentet som en demokratisk förpliktelse gentemot medlemsstaternas befolkningar.

a. Från rent politisk synpunkt: anser du att om en utfrågning leder till ett negativt resultat så bör den föreslagna kommissionsledamoten dra tillbaka sin kandidatur?

För att samarbetet skall bli framgångsrikt bör alla kommissionärer ha Europaparlamentets fulla förtroende. Beslutet att dra tillbaka en kandidatur ligger hos ordföranden för Europeiska kommissionen. Jag anser det dock lämpligt att en nominerad kommissionär erbjuder ordföranden att dra tillbaka sin kandidatur om utfrågningen får en negativ utgång. Det är kommissionens ordförande som har ansvaret att dra lämpliga slutsatser om resultatet av utfrågningen är negativt.

b. I vilken utsträckning anser du dig ansvarig för svar från dina tjänstemän till parlamentet på frågor från utskottet för framställningar eller andra ansvariga utskott? I vilken utsträckning anser du dig ansvarig för att förklara eller motivera kommissionens tidigare agerande eller brist på agerande?

Som kommissionsledamot accepterar jag att jag är ansvarig för de svar som lämnas av mina avdelningar och för det område som jag förestår. Europaparlamentets rätt att få skriftliga svar på sina frågor är en viktig beståndsdel i kommissionens demokratiska ansvar och jag anser att det är avgörande att hålla parlamentet välinformerat.

Kommissionen som institution måste garantera en viss kontinuitet i politiken. Om fel som skett i det förgångna upptäcks under min mandatperiod är det mitt ansvar att informera Europaparlamentet och allmänheten och vidta alla nödvändiga åtgärder och korrigeringar.

c. Hur uppfattar du begreppet politiskt ansvar gentemot parlamentet för ditt (dina) generaldirektorats aktiviteter? Vilka åtgärder ämnar du vidta för att tillse att ditt (dina) generaldirektorat är välskött(a)?

Frågan om politiskt ansvar är komplex.

Jag tar på mig hela det politiska ansvaret för mina enheters initiativ till förslag och beslut som rör utformningen av politiken. Man bör dock skilja det politiska ansvaret från det administrativa.

I mitt hemland bär en minister hela ansvaret för åtgärder som hans eller hennes ministerium vidtagit, vilket innebär att ministern delar det administrativa ansvaret med statssekreteraren. Jag föredrar en sådan tydlig ansvarskedja, men dagens organisation i kommissionen är annorlunda. I dagsläget är enskilda kommissionsledamöter ansvariga för politiken de för, inte för rutinmässiga ekonomiska beslut eller ledningsbeslut. Där har istället generaldirektörerna ansvaret. Därför har generaldirektörerna omfattande självständighet i ledningsfrågor, vilket bland annat innebär att enskilda kommissionsledamöter har begränsat formellt inflytande på personalfrågor i sina generaldirektorat.

Jag anser det viktigt att ta upp denna punkt. För att fortlöpande få uttömmande information om frågor som uppkommer inom administrationen ämnar jag hålla regelbundna möten med mina generaldirektorat, inte bara i politiska frågor utan även för att utbyta information i ledningsfrågor. Jag har för avsikt att ingående och regelbundet diskutera generaldirektoratets arbetsprogram, årsrapport, redovisning och rapporter från revisionsrätten.

I egenskap av kommissionsledamot med ansvar för revision och kampen mot bedrägerier är mitt ansvarområde mer övergripande till sin karaktär och omfattar även politiska beslut som fattats av kolleger. Jag kommer att eftersträva att goda ledningsprinciper införs i hela institutionen, i samarbete med övriga kommissionsledamöter. Jag kommer att lämna närmare detaljer i mina svar på de särskilda frågorna.

Låt mig avslutningsvis betona att disciplinförfaranden inte är den bästa lösningen på alla problem som rör personal eller ledning. När jag var premiärminister uppmanade jag en av ministrarna att avgå och jag godkände en annan ministers avgång. I båda fallen var det fråga om politiskt ansvar och jag var tvungen att bedöma samtliga aspekter – hur deras ansvarsområden skulle utvecklas i framtiden, deras faktiska verksamhet och faktiska koppling

till vad som hänt, deras personliga prestationer och egenskaper. Huvudfrågan är huruvida personalförändringar konkret förbättrar sakernas tillstånd eller tvärtom. Det kan ligga i hela EU:s intresse att engagera sig i förändringar och förbättra en svår situation i stället för att gå igenom en långdragen rekryteringsprocess för att ersätta den ansvariga personen.

8. Hur viktigt anser du det är att implementera samarbetet mellan institutionerna (kommissionen-parlamentet), särskilt med de relevanta parlamentsutskotten i ditt kompetensområde? Vad innebär öppenhet för dig i denna nya situation, när det gäller lagstiftningsförfarandet mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen, och i allmänhet när det gäller relationerna mellan institutionerna?

Kommissionen är ansvarig inför Europaparlamentet som är den enda direktvalda EU-institutionen. I mitt arbete inom kommissionen kommer jag att vägledas av ramavtalet om förbindelserna mellan Europaparlamentet och kommissionen (undertecknat den 5 juli 2000), där relationerna mellan de båda institutionerna är strukturerade.

Ramavtalet har hittills fungerat som ett viktigt inslag i det politiska samarbetet mellan de båda institutionerna. Det är viktigt att genomföra avtalet på ett riktigt sätt och jag har dessutom för avsikt att till fullo genomföra förordning nr 1049/2001 om tillgång till institutionernas handlingar.

En aspekt är min skyldighet att följa de formella regler som garanterar parlamentets rättighet att granska mitt arbete. Jag avser att etablera ett gott samarbetsförhållande med berörda parlamentsutskott så att vi tillsammans kan diskutera befintlig praxis och utskottens behov. Dagens teknik erbjuder även helt nya möjligheter till tillgång och information i realtid. Idéerna om elektronisk förvaltning bör genomföras i hela EU för att ge så många intresserade som möjligt bred tillgång till handlingar så att de kan följa utvecklingen i en ofta komplicerad beslutsprocess.

Min inställning är att vara ärlig och öppen i fråga om framgångar och misslyckanden inom mitt politikområde. I gengäld väntar jag mig att Europaparlamentet lämnar ett konstruktivt stöd för de lösningar som föreslås. Gott samarbete måste bygga på ömsesidigt förtroende, och det är viktigt för arbetsklimatet inom varje institution att det inte automatiskt ska råda öppenhet om allting. Särskilt under den interna beredningen bör viss konfidentialitet respekteras och viss intern diskussion kan inte omedelbart avslöjas.

Eftersom jag har erfarenhet av såväl det verkställande som det lagstiftande arbetet är jag säker på att jag kommer att kunna etablera ett effektivt samarbete med parlamentet.

V. Att integrera jämställdhetsaspekter på alla områden

9. Vilka konkreta åtgärder anser du är nödvändiga för att man skall kunna se till att ett jämställdhetsperspektiv integreras i ditt specifika politikområde? Har du en politisk strategi, och vilka ekonomiska och mänskliga resurser anser du behövs för att integrera jämställdheten inom ditt område?

Har du en politisk strategi, och vilka ekonomiska och mänskliga resurser anser du behövs för att integrera jämställdheten inom ditt område?

För att se till att jämställdheten mellan könen inom EU förblir en prioriterad fråga, måste vi övervaka utvecklingen genom att regelbundet rapportera och bedöma vilka resultat som uppnåtts. Det är också mycket viktigt att medlemsstaterna och kommissionen åtar sig att anslå medel till stöd för effektiva mekanismer som ökar jämställdheten mellan kvinnor och män.

Utöver de instruktioner som gäller hela kommissionen tänker jag säkerställa att jämställdheten mellan könen förverkligas inom mitt ansvarsområde.

Inom generaldirektoratet för personal och administration ser könsfördelningen ut så att hälften av all personal är kvinnor, men bara ungefär 20 % av enhetscheferna. För att förbättra situationen ser vi vid rekryteringar till att få en jämn könsfördelning i uttagningskommittéerna och uppmanar även kvinnor att söka chefstjänster.

I de högre skikten är dock GD Administration långt framme: 50 % av de utnämnda direktörerna är kvinnor, jämfört med ett snitt på 17 % i kommissionen som helhet.

Jag kommer att se till att alla planerade åtgärder, politiska linjer och program i min portfölj bedöms utifrån deras effekt på jämställdheten mellan könen och att all politik utformas med ett tydligt jämställdhetsperspektiv. Det är viktigt att fortsätta utvecklingen av metoder och verktyg, inklusive könsstatistik och -indikatorer, för att förverkliga jämställdheten mellan könen på budgetområdet.